

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **M. H.**, narodeného X. bytom K., R. ul. č. X, zastúpeného JUDr. Jánom Žmolkom, advokátom, Advokátskej kancelárie v Košiciach, Ludmanská ul. č. 5, proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava**, Špitalská ul. č. 8, o peňažný príspevok na osobnú asistenciu, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 2. novembra 2010 číslo AA/2010/04062, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 7. apríla 2011, č.k. 6S/19797/2010-76, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 7. apríla 2011, č.k. 6S/19797/2010-76, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

JUDr. Jánovi Žmolkovi, advokátovi, ustanoveného právneho zástupu žalobcu, **priznáva** odmenu za právne zastupovanie v sume v 64,41 €, ktorú je povinné vyplatiť Centrum právnej pomoci v Bratislave.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 7. apríla 2011, č.k. 6S/19797/2010-76, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 2. novembra 2010 číslo AA/2010/04062, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a podľa § 2 ods. 3, § 14 ods. 3, § 10, § 15 ods. 1, § 20 ods. 1, ods.2, § 45 ods. 3, § 55 ods. 6, ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, pracovisko Košice IV z 12. júla 2010 číslo K4/10/09792-10 vo veci zvýšenia rozsahu poskytovaného peňažného príspevku na osobnú asistenciu v rozsahu 872 hodín na rozsah 1 117 hodín na obdobie kalendárneho roka s účinnosťou od 1. júna 2010.

Súd prvého stupňa zistil, že žalobca podal 2. júna 2010 žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na osobnú asistenciu. Podľa komplexných posudkov z 2. júla 2010 číslo K2/2010/18302 a z 13. októbra 2010 číslo AA/2010/04177 je žalobca považovaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 80% z dôvodu praktickej slepoty. Súčasne v oboch posudkoch bol uvedený aj ročný rozsah osobnej asistencie v hodinách podľa jednotlivých činností uvedených v prílohe č. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., na ktoré je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného zodpovedá zákonu, lebo pri posudzovaní rozsahu hodín pre osobnú asistenciu vychádzalo z odborného komplexného posudku, v ktorom sa navrhovala kompenzácia v oblasti mobility a orientácie, komunikácie ako aj v oblasti samoobsluhy.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Súčasne priznal ustanovenému právnenému zástupcovi, advokátovi JUDr. Jánovi Žmolkovi, odmenu za právne zastupovanie žalobcu v konaní v sume 128,82 €, ktorú uhradí Centrum právnej pomoci v Bratislave.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 písm. b) OSP, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že peňažné prostriedky na kúpu pomôcok vrátane osobných

dokladov mu neznámy páchatel ukradol a teraz nemá pomôcky a ani peniaze. Poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, lebo invalidný dôchodok mu nepostačuje ani na základné živobytie. Má nevyhovujúce životné prostredie, a preto vzhľadom na svoje postihnutie bez osobného asistenta radšej z bytu nevychádza. Žiadal, aby odvolací súd vydal pre neho priaznivé rozhodnutie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že po dôkladnom sociálnom šetrení pracovníkmi pobočky žalovaného v domácom prostredí žalobcu, bol stanovený počet hodín osobnej asistencie pre jednotlivé oblasti jeho činnosti na kalendárny rok tak, ako je to uvedené v komplexnom posudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho prvostupňového správneho orgánu vo veci priznania peňažného príspevku na osobnú asistenciu, ktorý podľa názoru žalobcu vzhľadom na jeho zdravotné postihnutie a nevyhnutné životné potreby pokladá za nedostačujúci.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorým sa odvolací súd po oboznámení sa s administratívnym a súdnym spisom stotožnil a v celom rozsahu naň poukazuje. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil súd prvého stupňa aj správny právny záver.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vzhľadom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP odvolací súd k veci ďalej uvádza nasledovné.

Zákon č. 447/2008 Z.z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia (§ 1 prvá časť vety) s cieľom podporiť sociálne začlenenie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom (§ 2). Preto podľa § 5 citovaného zákona sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia sa kompenzujú v oblasti mobility a orientácie, komunikácie, zvýšených výdavkov a sebaobsluhy.

Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že fyzickej osobe sa nahradzujú sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia peňažným príspevkom, pričom peňažný príspevok nie je nárokovou dávkou, ani nemá nahradzovať všetky náklady, ktoré vzniknú takejto fyzickej osobe s jej ťažkým zdravotným postihnutím v súvislosti so sociálnym začlenením do spoločnosti. Predstavuje len príspevok, ktorého výška je závislá od charakteru ťažkého zdravotného postihnutia fyzickej osoby a v danom prípade rozsahu potrebnej osobnej asistencie, zistenej na základe lekárskej a sociálnej posudkovej činnosti v zmysle § 11, § 12, § 13 a prílohy 4. zákona č. 447/2008 Z.z.

Podľa § 66 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z. peňažný príspevok na osobnú asistenciu možno poskytovať podľa zákona účinného od 1. januára 2009 aj fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorej sa peňažný príspevok na osobnú asistenciu poskytoval podľa zákona účinného do 31. decembra 2008.

Bolo preukázané, že žalovanému bol poskytnutý peňažný príspevok na osobnú asistenciu prvý raz rozhodnutím žalovaného z 29. decembra 2005, ďalej z 13. februára 2009 a z 3. augusta 2009 v rozsahu 872 hodín v kalendárnom roku.

V prejednávanej veci podkladom pre rozhodnutie žalovaného bol komplexný posudok z 13. októbra 2010, ktorému predchádzal lekársky posudok vypracovaný na účely § 11 zákona č. 477/2008 Z.z. Obsah lekárskeho posudku a komplexného posudku zodpovedá zákonným podmienkam, uvedeným v § 11 a § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., podľa ktorých žalobca je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej

poruchy 80 % (praktická slepota s pozostatkami zraku) a je odkázaný na osobnú asistenciu (§ 14 ods. 3 cit. zákona), na sprievodcu (§ 14 ods. 10 cit. zákona) a splňuje kritéria prílohy zákona na kompenzáciu za opotrebenie šatstva, bielizne a obuvi a na parkovací preukaz (§ 14 ods. 9, § 15 ods. 1 písm. f/ § 14 ods. 10 citovaného zákona).

Komplexný posudok z 13. októbra 2010 odôvodnil sociálny dôsledok ťažkého zdravotného postihnutia kompenzáciou peňažným príspevkom na osobnú asistenciu v rozsahu 1117 hodín v kalendárnom roku tým, že žalobca netrpí ochorením, z dôvodu ktorého by nebol schopný vykonávať niektoré úkony sebaobsluhy samostatne (vstávanie, líhanie, polohovanie, obliekanie, vyzliekanie, konzumovanie jedla a hygiena po jedení a pití, verbálne dorozumievanie). Ostatné úkony sú kompenzované peňažným príspevkom na osobnú asistenciu.

Vzhľadom na to, že žalovaný pred rozhodnutia postupoval v súlade s § 11 ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zodpovedá príslušným zákonným požiadavkám.

Najvyšší Súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny potvrdil (§ 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 2 OSP).

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému priznáva právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V preskúmanej veci žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k OSP).

Krajský súd uznesením z 26. januára 2011, č.k. 6S/19797/2010-53, ustanovil žalobcovi na jeho žiadosť zástupcu z radov advokátov podľa § 30 OSP v znení platnom do 31. decembra 2011. Jeho hotové výdavky a odmenu za zastupovanie platí štát. Advokát JUDr. Ján Žmolka má právo na odmenu za právne zastupovanie a to za jeden úkon právnej pomoci, podanie odvolania 6. júna 2011 vo výške 57 € za úkon a 7,41 € paušálnu náhradu hotových výdavkov (§ 11 ods. 4, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), spolu v sume 64,41 €. Túto

odmenu vyplatí advokátovi Centrum právnej pomoci podľa § 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júna 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová